Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-0537

(mr. R. Imhof, voorzitter, A.H.J. Alfrink, mr. dr. D.P.C.M. Hellegers, leden en mr. F. Faes, secretaris)

Datum uitspraak	26 juni 2024
Klacht van	De consument
Tegen	Coöperatieve Rabobank U.A., gevestigd te Amsterdam, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vordering afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

BKR-registratie. De consument maakt bezwaar tegen de door de bank geplaatste achterstandsmelding (A) en bijzonderheidscode 2 in het CKI van het BKR als gevolg van een ongeoorloofde debetstand. Hij stelt dat deze registraties disproportioneel zijn en verzoekt om verwijdering daarvan. De commissie heeft een belangenafweging gemaakt tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registraties en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Naar het oordeel van de commissie weegt het belang bij handhaving van de registraties op dit moment zwaarder dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. De vordering wordt afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument en 5) de dupliek van de bank.

1.2 De bank is in deze zaak vertegenwoordigd door professioneel gemachtigde T.C.M. Schakenbos, paralegal bij La Gro Geelkerken advocaten.

1.3 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.4 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument hield een betaalrekening zonder kredietfaciliteit aan bij de bank. De betaalrekening vertoonde vanaf november 2018 regelmatig saldotekorten en vanaf eind december 2018 was er sprake van een langdurig saldotekort. Ook zijn er in 2018 diverse executoriale derdenbeslagen gelegd op de betaalrekening van de consument.

2.2 Vanwege de ongeoorloofde debetstand heeft de bank de consument per brief 13 december 2018 verzocht om het saldotekort van € 630,41 te voldoen. Per brieven van 14 januari 2019 en 13 februari 2019 heeft de bank de consument wederom verzocht om het saldotekort te voldoen en gewaarschuwd dat een aanhoudende achterstand kan leiden tot registratie bij het Bureau Krediet Registratie (hierna: BKR). Omdat de consument niet aan dit verzoek heeft voldaan, heeft de bank bij brief van 13 maart 2019 de vordering van € 634,91 opgeëist en de consument voor een laatste keer aangemaand de achterstand te voldoen. Ook heeft de bank gewaarschuwd voor registratie bij het BKR.

2.3 Op 17 maart 2019 heeft de consument een e-mail aan de bank gestuurd waarna over en weer contact heeft plaatsgevonden via de telefoon en per e-mail. In het telefoongesprek van 8 april 2019 heeft de consument aan de bank toegezegd dat hij de achterstand zou voldoen. Ook in zijn e-mail van 10 april 2019 heeft de consument toegezegd dat hij de achterstand binnen enkele dagen zou voldoen. De bank heeft de consument per e-mail van 12 april 2019 laten weten dat wanneer betaling ondanks toezegging daartoe zou uitblijven, het incassotraject zou worden opgestart.

2.4 Omdat de consument de achterstand niet heeft voldaan, heeft de bank op 14 april 2019 zowel een achterstandsmelding (A) als ook een bijzonderheidscode 2 in het Centraal Krediet Informatiesysteem (hierna: het CKI) van het BKR geplaatst.

2.5 Op 28 mei 2019 heeft de bank het dossier ter incasso overgedragen aan de deurwaarder. De deurwaarder heeft geen contact kunnen krijgen met de consument via het bij de bank bekende woonadres, e-mailadres en telefoonnummer. Ook bleek er na onderzoek door de deurwaarder geen mogelijkheid tot betaling aan de zijde van de consument.

2.6 In juli 2022 heeft de consument de bank gevraagd om de BKR-registraties te verwijderen. De bank heeft dit verzoek afgewezen omdat er nog een openstaande vordering van € 638,01 was. Hierop heeft de consument met de deurwaarder een betalingsregeling getroffen om het bedrag van € 638,01 in drie termijnen (van elk € 212,67) te voldoen. De deurwaarder heeft de consument tot twee keer toe een herinnering moeten sturen voor de betaling van een termijnbedrag. In december 2022 is de laatste termijn door de consument voldaan en heeft de bank een werkelijke einddatum (14 december 2022) in het CKI geregistreerd. De registraties zijn vanaf de werkelijke einddatum nog vijf jaar zichtbaar in het CKI (tot 14 december 2027).

2.7 In augustus 2023 heeft de consument de bank opnieuw gevraagd de registraties uit het CKI te verwijderen. De bank heeft dit verzoek afgewezen. Verdere uitwisseling van de standpunten tussen partijen heeft niet geleid tot een oplossing van de klacht van de consument, waarna hij zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

2.8 De consument vordert verwijdering van de negatieve registraties uit het CKI.

2.9 Aan deze vordering legt de consument ten grondslag dat de registraties een onevenredige grote inbreuk maken op zijn persoonlijke levenssfeer en dat deze, gezien de bijzondere omstandigheden van de consument, disproportioneel zijn. Hij voert daartoe het volgende aan:

- Er was inderdaad sprake van een achterstand, die door zijn eigen schuld is ontstaan. De achterstand is ontstaan in de periode waarin het bedrijf van de consument failliet gegaan is. Destijds heeft de consument de fout gemaakt om zaken te doen met buitenlandse partijen zonder dat hij een kredietverzekering had. Vanwege het feit dat hij door een buitenlandse klant van hem persoonlijk werd bedreigd en afgeperst, is de consument psychisch dusdanig in de knoop geraakt dat hij niet langer goed kon functioneren in zijn werk. De consument is in een depressie geraakt en heeft anderen gemachtigd om zaken voor hem te regelen. De consument heeft ook professionele hulp gezocht voor zijn psychische problemen. Door het faillissement van zijn onderneming heeft de consument niet meer gereageerd op brieven van de bank.
- De registraties belemmeren de consument en zijn partner bij het verkrijgen van een hypothecaire geldlening voor de aankoop van een nieuw huis. De consument had al een koopovereenkomst gesloten voor dat huis, maar de koop kon niet doorgaan omdat de consument geen hypothecaire geldlening kon afsluiten vanwege de BKR-registraties. Van de verkoper heeft hij nog 3 tot 6 maanden de tijd gekregen om het huis alsnog te kopen.
- Van de deurwaarder kreeg de consument de keuze om het openstaande bedrag ineens te betalen of in termijnen. Gevoelsmatig voelde het ineens betalen van de uitstaande vordering als een hoge last. Daarom heeft de consument destijds gekozen voor een betaling in termijnen. Achteraf gezien had hij hier beter niet voor kunnen kiezen. Hij had namelijk wel de middelen om de schuld ineens af te betalen. Er was sprake van een kleine achterstand, die hij uiteindelijk volledig heeft voldaan. Het bedrag van de registratie staat niet in verhouding tot het aangaan van een hypotheek voor een huis van € 1.000.000,-.
- Geldverstrekkers zijn bereid om een hypothecaire geldlening te verstrekken voor de aankoop van het huis, maar de consument moet 20% (in plaats van de gebruikelijke 10%) eigen geld inbrengen. De consument heeft zelf maar een gedeelte van het benodigde bedrag. Van de geldverstrekkers mag hij het resterende bedrag niet (volledig) uit zijn onderneming halen.
- De consument huurt nu een huis voor € 2.900,- per maand; de huur wordt al zes jaar lang op tijd betaald. Hij wil een huis kopen om vermogen op te bouwen.

- De consument heeft inmiddels een stabiele financiële situatie. Hij staat er nu (financieel) veel beter voor dan in 2018/2019 en na hard werken is hij schuldenvrij. Ook heeft hij van het verleden geleerd en hij wil nooit meer in een dergelijke situatie terecht komen. De consument is zelfstandig ondernemer en heeft sinds 2021 een nieuw bedrijf, dat winstgevend is. Hij heeft een DGA-inkomen van € 8.890 bruto per maand. Zijn partner werkt in loondienst. Hij beschikt over spaargeld (ongeveer € 63.172,-). De BKR-registratie van de bank is nog de enige registratie in het CKI; de andere registratie is op verzoek van de consument verwijderd.

Het verweer

2.10 De bank heeft verweer gevoerd tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar gaat deze zaak over

3.1 De commissie ziet zich voor de vraag gesteld of de bank gehouden is de negatieve BKR-registraties van de consument te verwijderen. De commissie komt tot het oordeel dat de bank de BKR-registraties niet hoeft te (laten) verwijderen. Zij licht dat hieronder toe.

3.2 De commissie stelt voorop dat tussen partijen niet in geschil is dat de registraties door de bank terecht zijn geplaatst en (technisch) juist zijn. De consument meent echter dat ze in het kader van de belangenafweging dienen te worden verwijderd. De bank heeft dit betwist en voert aan dat een zwaarwegend belang bestaat bij behoud van de registraties.

Juridisch kader van de belangenafweging

3.3 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de BKR-registraties moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.4 De registratie houdt op grond van artikel 4 lid 1 en 2 AVG een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in. De bank is in dit kader verwerkingsverantwoordelijke. Artikel 6 lid 1 AVG bepaalt dat verwerking van persoonsgegevens alleen is toegestaan als ten minste aan één van de in dat artikel genoemde voorwaarden is voldaan. De rechtmatigheid van de registraties berust op de grondslag die is genoemd in artikel 6 lid 1 sub f AVG.[1]

[1] HR 3 december 2021, ECLI:NL:HR:2021:1814, te vinden op www.rechtspraak.nl.

Daarin is bepaald dat de verwerking van persoonsgegevens rechtmatig is wanneer deze noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (in dit geval de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.5 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene echter te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van zijn persoonsgegevens.[2] De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene. Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist. Bij de vraag of de registratie in stand dient te blijven, dient de bank aan te tonen dat diens dwingende belangen bij handhaving van de coderingen zwaarder wegen dan de belangen of grondrechten en fundamentele vrijheden van de consument.

3.6 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registratie en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging

3.7 De consument heeft zijn bezwaar tegen het handhaven van de registraties aangegeven en de voor zijn specifieke situatie verband houdende feiten en omstandigheden naar voren gebracht, zoals weergegeven onder randnummer 2.9.

3.8 De bank heeft gesteld dat het belang van instandhouding van de registraties is gelegen in de bescherming van de consument tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor de bank en andere kredietaanbieders. De bank voert (onder meer) aan dat de consument te maken heeft gehad met ernstige en langdurige financiële problemen. Er was sprake van meerdere schuldeisers en in 2018 zijn diverse executoriale derdenbeslagen gelegd op de rekening van de consument. Daarnaast is de eenmanszaak van de consument in 2013 failliet verklaard. Vervolgens is in november 2018 ook de B.V. van de consument failliet verklaard. Daarnaast was er nog een door een andere bank geplaatste negatieve BKR-registratie met einddatum juli 2022. Voorts heeft de bank aangevoerd dat de consument zich niet als goed debiteur jegens de bank heeft opgesteld. Zo heeft de consument ondanks twee toezeggingen daartoe in april 2019 nagelaten om de vordering van de bank te voldoen en was de bank genoodzaakt om een deurwaarder in te schakelen. Pas drie jaar later heeft de consument een betalingsregeling getroffen met de deurwaarder. Tijdens de looptijd van deze regeling heeft de deurwaarder tot tweemaal toe een herinnering moeten sturen aan de consument omdat hij zich niet aan de betalingsregeling hield.

[2] Artikel 17 lid 1 sub c AVG.

Het is in de ogen van de bank merkwaardig dat de consument de keuze heeft gemaakt voor een betalingsregeling en hij zich hier – ondanks de korte looptijd van de regeling en de hoogte van de termijnenbedragen – niet goed aan heeft gehouden. Verder stelt de bank dat de huidige BKR-registratie een correct en volledig beeld van de recente betaalgeschiedenis van de consument geeft en is het (veel) te vroeg om nu al over te gaan tot verwijdering van de BKR-registratie. Kortgeleden moest de consument nog worden aangemaand door de deurwaarder omdat hij zich niet aan de betalingsregeling hield. De geringe vordering is pas in december 2022 volledig voldaan. Ondanks het feit dat consument thans een goed inkomen lijkt te hebben uit een eigen onderneming is het te vroeg om te kunnen concluderen dat de consument in een gezonde en stabiele financiële situatie verkeert die blijvend van aard is. Daarnaast heeft de bank aangevoerd dat de wens van de consument om een woning te kopen geen zwaarwegend belang is.

3.9 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de registraties op dit moment in stand te houden en dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Daarbij wordt het volgende overwogen.

3.10 De registraties zijn ontstaan doordat de consument niet meer in staat was om aan zijn verplichtingen jegens de bank te voldoen. Dit werd naar eigen zeggen veroorzaakt door het faillissement van zijn onderneming en de daaropvolgende psychische problemen. Hoewel de commissie zich realiseert dat de consument door het faillissement van zijn onderneming in een moeilijke (schulden)situatie terecht is gekomen, liggen deze omstandigheden in de risicosfeer van de consument.

3.11 De consument heeft weliswaar de vordering van de bank geheel betaald, maar dat is pas in 2022, ruim drie jaar na het ontstaan van de achterstand, gebeurd. Uit het dossier blijkt dat de bank een langdurig incassotraject heeft moeten inzetten voor een relatief geringe vordering, waarbij de vordering ook bij een deurwaarder terecht is gekomen. Zo heeft de consument na het ontstaan van de debetstand in 2018/2019 weliswaar toegezegd de achterstand te zullen voldoen, maar heeft hij dat niet gedaan. Daarnaast heeft hij ook niet meer gereageerd op de brieven van de deurwaarder. Ook de in augustus 2022 getroffen betalingsregeling is de consument niet foutloos nagekomen. Dit alles getuigt niet van goed betaalgedrag.

3.12 Het is de commissie weliswaar niet gebleken dat de consument thans betalings-achterstanden heeft of in een problematische schuldensituatie verkeert, maar het is voor de commissie onvoldoende komen vast te staan dat sprake is van een stabiele financiële positie van de consument en zijn partner die zodanig structureel van aard is dat krediet-verstrekkers bij handhaving van de coderingen geen redelijk belang zouden hebben. Hoewel de (privé)vermogenspositie van de consument aanzienlijk lijkt te zijn verbeterd, is deze verbetering thans nog te pril en onvoldoende stabiel om daaraan nu al conclusies in zijn voordeel te verbinden.

Daarbij komt dat de nieuwe onderneming van de consument pas sinds 2021 actief is; dat is dus nog maar een relatief korte periode. In de komende periode zal moeten blijken of de consument financieel voldoende stabiel blijft.

3.13 Verder acht de commissie van belang dat de afbetaling van de vordering pas vrij recent (december 2022) heeft plaatsgevonden en er pas een korte periode (ongeveer 1 jaar en 6 maanden) van de bewaartermijn van vijf jaar is verstreken. De bewaartermijn van vijf jaar is er juist voor bedoeld voor de consument een stabiele financiële situatie te krijgen en te houden. Dat een andere bank de BKR-registraties wel heeft verwijderd op verzoek van de consument, maakt het voorgaande niet anders.

3.14 De commissie realiseert zich dat de consument graag een huis wil kopen en vermogen wil opbouwen, maar gelet op het voorgaande ziet de commissie geen aanleiding het belang van de consument op dit moment te laten prevaleren boven het belang van potentiële kredietverstrekkers om kennis te kunnen nemen van de betaalhistorie van de consument. Naar het oordeel van de commissie is er op dit moment ook geen noodzaak een woning te kopen. Daarnaast acht de commissie het van belang dat de consument nog langer wordt beschermd tegen overkreditering. De commissie wijst het verzoek tot een vroegtijdige verwijdering van de registratie op dit moment dan ook af.

3.15 De commissie merkt daarbij wel op dat de bank mogelijk en andere afweging maakt als een langere periode van de bewaartermijn is verstreken en de consument dan (nog) in een financieel stabiele situatie verkeert en er geen nieuwe schulden zijn ontstaan. De consument dient zich dan tot de bank te wenden en opnieuw een verzoek in te dienen tot verwijdering van de registraties.

4. De beslissing

De commissie wijst de vordering af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Artikel 13 Reglement CKI
1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:
code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;
code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;
code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;
code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;
code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.
2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.
3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.
4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.
Algemene verordening gegevensbescherming (AVG)

Artikel 4 Definities
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;

f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")
1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(...)
c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(...)

21 Recht van bezwaar
1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.
(...)